

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Petro Lectori. 305.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

Alzpio. 302.

Αλυπίο. Κ. 6.

Amicus tuus, ut iis, qui simultatem eam, quæ ipsi tecum intercessit, probri loco obiecerunt, silentium indicat, istuc se contulit. Profectus est enim, ut non modò praesentem comitatem ac benevolentiam supereret, sed etiam ut pristinam animi offenditionem extinguat. Supinis itaque manibus cum excipe.

Agathodæmoni Grammatico. 303.

Et si quibusdam tibi forrasse ad bladien-tibus, responsum tuum à ratione ac iudicio, non ab ira manasse vixum est: mihi tam-en contrà ab audacia potius & temeritate profectum esse videtur. Quamobrem tibi faciendum esse censco, ut rationē ira anteponas: sicutque & ad loquendum, & ad scribendum te compates. Nam si ipsi ante rationem proflire permiseris, nihil erit, quod non sutsum deorsumque voluat.

Theophilo Subdiacono. 304.

Quod quidē experimento famam beatus Timotheus superarit, aspectāq; quam auditione, præstantior fuerit, omnes qui-bus suaui ipsius consuetudine frui donatū est, exploratum habent. Quod autem ipse quoque tantū eloqui posse optarim, quantum cupio, nemo, ut opinor, dubitat. At quoniam optare facile est, consequi autem difficilius est quæ facile ac promptè optantur, idcirco ego quidem tacebo: tu verò ex his rebus, quas certò cognitas habes, encomium ipsi contexere ne graueris.

Petro Lectori. 305.

Posteaquam conseclerati atque nefarij Iudei propter audacissimum illud, & insuau facinus aduersus Dominum perpetratum angelico subsilio destituti sunt, tum verò Romanorum gladio traditi, tanto munere capti sunt, ut, qui cōspexerunt, adduci vix possent ut crederet quenquam eorum int̄iisse: ac rursum tantus cæsorū

Ο φίλος ὁ σὸς, παῖδες τὸς ὄντες ποιας αὐτὸν τὴν τοὺς στρατιῶν αὐτῷ μικρούχια, σκέπη ἀφίκτος πάντα τὰ νεῖν φιλοφρονίους & μόνον καλύψας, ἀλλὰ καὶ σέσον τὴν περιπλανήσας δυναμέναις θέλει τοῖνας αὐτὸν ὑπίλας χεροῖς.

Αγαθοδæmoni ἡγαμματικῶν τγ.

Εἰ καὶ ποὺν καὶ κολακεύσοι τε, ἔδειξε λογοτεχνίαν, οὐδὲ ὄργης ἢ ἀπόκρισις, ἐμοὶ δοκεῖ θεραπεύτης μᾶλλον εἶναι ἢ θεραπεὺς ὁ καρπός: διὸ δὴ παραμένει σοι ἐμπαρασθεῖ τῆς ὄργης πέντε τὸ λυκομόν, καὶ γάπα καὶ λέγει καὶ γράφειν· εἰ γάρ συγχωρίσας αὐτῇ περιπλανᾷ τὴν λογομαχίαν, πάντα καὶ κάτεπι ποιοῦ.

Θεοφίλῳ Στρατηγῷ. τδ.

Οπι μὴ τὴν πείρα τὸ φίλον παρέ-
τεινο μακέλεος πηγής, καὶ πρέπει
τὸν ἀκόντιον εἰς θέαν ἐρχόμενος, ἀπαντεῖ
οἱ τῆς πειλάρχειας σκευεῖς ἀξιωθεῖται
σινάσσας ἵστασιν. διὸ δὲ καὶ αἱ τὸν λύ-
χόνιον ποσθετοὶ διακονίαι φέρουσι,
οποῖοι καὶ βέλοματα ἔχοντες, ὡς οὐαγή-
ἀμφιβάλλει. ἐπειδὴ εὐέξασθαι μὴ
ράδιον, τυχεῖν δὲ ἐπορώτερον, ηὔστη-
περχεῖν εὐέξασθαι, ἐγὼ μὲν συγ-
κέντως αὐτῷ ὑφέραμ μηταρατίσκω-

Πέπρω ἀναγνώσῃ. τε.

Ο ποὶ ἀλιπίειοι Ιεράρχοι τῆς ἀγρε-
λικῆς ουμεαχήας Διό το Στράτεων
πετότε τὴν παντολμον σκέπησι λύσαται
θεραματεργυκένατεγυμνόθησαν. πότε
δη τὴν πομπάνων περιπλανήσας ἀστιθε-
ποσθετοὶ μὲν ἕάλωσαν, ὡς τὸς πειλα-
ράδιος ἀποτελεῖν, εἴ τις ἀπολέτο· πο-
σθετοὶ δὲ οἱ πεπιλανότες εἴ, έποσαν, οὐ-
ζορεῖν

Στόρεν ἀπαντας εἰ τοις οὐλωῖσιν. ὅτε
ιδοὺ γέρει τὸς ουλωῖσιν ἡ μα-
νία ἐθῆστο, μετριαὶ ἐστοφοριζόντο-
ῦτε δὲ καὶ τὴν δεκάτην ἐμάνησαν, ὡς
οὐγνώμων μείζονα πλαστάντες πανο-
λεῖς παρεδόθησαν. οἱ ιδοὺ γέρει πυ-
ροὶ καὶ σιδήροι, οἱ δὲ λιμοῦ ἔργοι ἐγέ-
νοντο. οἱ δὲ αἴσιλειφθύνεται Διός τῷ το-
μέναις ουσιοφόρησαν, οὐα καὶ τὰς
τὴν πολέμου βαγωδήσασι ουμφούσει,
καὶ ὑπέρ αὐχμαλωτοὶ μαστίγια τῶν
ὑφ' ἥλιῳ πελεύσατε, οἵδιοι τακτά-
χοτε αὐδοῖς ταυρωθέντος τὸ σέβας.

numerus inuentus est, ut omnes ambige-
rent, an quisquā captus fuisset. Cūm enim
aduersus conseruos duntaxat eorum fur-
or acueretur, parcīus plectebantur. At
cūm aduersus Dominum furor ipsorum
exarsisset, tum verò, ut eiusmodi scelere
admisso, quod veniam omnem superaret;
internotioni addicti sunt. Alij enim flam-
ma & ferro, alijs fathe oppressi sunt. Qui
autem cladi superfuerunt, ob id tantum-
modò superesse permitti sunt, ut & belli
calamitates tragicum in modum deplora-
rent, & velut captivi quidam verberones
orbem vniuersum peragantes, Crucifixi
cultum ad venerationem omnibus in lo-
cis florentem prospicerent.

Kυεῖλλω θεοτοπῷ. 305.

Ωστερ βασιλεὺς τὸν τὸν νόμον
ἀρχέων, ἔμπνυξ δὲ νόμος. ὃ το-
κυιερεὺς τὸν τὸν θεομάν βασιλεύ-
μον, καὶν δὲν ἄφθογος.

Ησαΐα σπαπότη. 306.

Ωστερ οἱ γνήσιοι καὶ Διόπυροι δὲ στο-
φροσύνης εργάται εἰ τὸ οὐκέταις ἀγνέαται,
καὶ τὸν τὸν τὸν τοιό-
τον πολλάκις καθαροὶ ταῖς ψύρεσι
φέρονται. καὶ δέντα ἡρωταὶ ἀκούλασον
εἶναι. ὃ τοιοῦτοι τῷ τοῖς ἀστελγείας οὐ-
τῷ λυτεῖνταις, ὃν εἴς καὶ αὐτὸς, ὡς
φασι, τυγχάνεις, εἰς τοῖς σφράγια λα-
γνέαται. καὶ τοῖς μηδὲνταις, τοιότας εἴναι
ψυρίσονται. ἔργοι δὲ τοῖς τὸν τὸν τὸν
εἴσαταις, καὶ τοῖς τοῖς τὸν τὸν τὸν φέρονται
ψύρεσι.

Αμμονίω τελέσνη. 307.

Καὶ δὲ καρδὸς τοῖς παντούρεως ἐπαλι-
θεύων ἐδυτὸν εὔμοιειά φύσεως κεκό-
μπται, οὐα γέρει τῷ τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν
αμαρτημάτων αἰθῆσαι, οὐδὲ τῷ τὸν
σομάτων ἔξω θειμάτως καθεῖται τοῖς
γέρει χειμεσσεις δυσκορείας δεύτερον
ορμήθει, τοῖς θεούντις οὐχ λίθιστος πε-
ρέχει, οὐα δεῖξη, οὐτοὶ τοῖς κειμένοις

Cyrillo Episcopo. 306.

Quemadmodum rex, qui legibus paret,
viva lex est: eodem modo sacerdos quo-
que qui sanctionum Ecclesiasticarum im-
periō subest, tacita norma & regula est.

Esaïa militi. 307.

Quemadmodum synæri atque arden-
tes pudicitiae amatores ex sua castitate de-
aliis etiam, quamuis minimè tales sint, pu-
ras sententias ferunt, nec impudicū quen-
quam esse arbitrantur: eodem modo qui
libidinis cestro tanquam rabie quadam agi-
tantur (quorum te quoque vnu esse aiunt)
ex petulanti sua libidine alios, etiam qui
non sunt, tales esse indicat. Vt trique enim
ex suis moribus de aliorum quoque mori-
bus calculum ferunt.

Ammonio tribuno. 308.

Et festi quoque dies tempus suo nomi-
ni respondens, naturæ felicitate ornatum
est. Ut enim animalium ver, quod post
peccatorum hyemem floruit, missum fa-
ciāt, ne illud quidem, quo corpora vrūn-
tūr, admiratione caret. Siquidem hyber-
nati intemperiem subsequens, aestiuam
molestiam antecedit: quod nimis illud
ostendit, quod qui scelerum hyeme de-